

עדות מקלפי 0550 ברמלה ומדשא ליד רמת אביב ג

אריאל רובינשטיין

הייתי משקיף בקלפי "קשה" 0550 בבית הספר בן גוריון ברמלה. 51% מהקולות בקלפי ניתנו לשי"ס וברק "גרף" שם 15% מהקולות. צבעים דהויים, אויר דחוס, מעט חיוכים. איני זוכר שראיתי מישהו לבוש במדים "חרדיים", לכל היותר כיפה ולבוש צנוע. היו שם אנשים שהתקשו לקרוא. אנשים שהתקשו להבין את ההוראה "המעטפה הצהובה לראשות הממשלה והמעטפה הכחולה לכנסת". אנשים שבאו עם שני פתקים מקופלים ומיהרו לנסות לשלשלם לתיבת הקלפי. אחד בא עם פנקס קופת חולים, הרבה ילדים מוטורדים והרבה הרבה "סתם" אנשים.

לקראת ספירת הקולות הגיעה לקלפי משקיפת שי"ס. פנים צעירים, שיער משובס וגוף כבוד ילדים. האישה הגיעה בוכייה. באותו יום נגנב ממנה ארנק ובו 550 ש"ח. היא ישבה שעה ארוכה על כסא ליד הקיר, מספרת את קורות הארנק ובוהה נזופה בחלל החדר. כשספרנו את הקולות היא עקבה באיטיות אחרי קולות שי"ס וכמדומני שהמנייה שלה את קולות שי"ס דוקא החסירה.

נציג אגדת ישראל, ברוך יעקב, היה בחור צעיר וסקרן מאד. הוא הגיע לקלפי עם סנדויץ', ספר תפילות ופחית שתייה שמייהר להציע לי. הערה שמוצא אימי מחסידות סלונים היתה פתיחה לשיחה קולחת. לא פחות משיוסף לפיד חרד מהחרדים חושש ברוך יעקב מהשמועה ש"ברק יסגור את הישיבות". הגלוי שלא כל החילוניים שונאים את החרדים מתקבל אצלו בתדהמה מבורכת. פניו של ברוך יעקב האירו כל אימת שהאות ג בצבצה מהמעטפה. היא הופיעה שם רק 10 פעמים, הרבה פחות מפנינה רוזנבלום. נפרדנו בחמימות והחלפנו כתובות.

אבל מכולם נחרטה בזכרוני אישה שהגיעה לקלפי עם אמא ו"נהג צמוד" של הליכוד. האשה, נראתה כבת ארבע עשרה, היתה מה שאנו קוראים "מפגרת". אמא שלה דרשה להתלוות אליה מעבר לפרגוד. לא היה צריך מומחה כדי לקבוע שלבת אין יכולת להכניס איזשהן שתי פתקאות לאיזשהן שתי מעטפות. נציג "ישראל אחת" בוועדת הבחירות דרש, שבהתאם לחוק, יימנע מהאמא מללוות את הבת ופרצה מהומה. הדלת ננעלה וועדת הקלפי בדקה בקפדנות את תקנון ההצבעה. אחרי שקול דעת הצביעה הוועדה פה אחד, שאסור לאמא להתלוות לבת. הדבר אפילו נרשם כחוק בפרוטוקול. כשיצאה בת קול מהוועדה נשמעה בקלפי שאגת שבר של אם פגועה שהיתה באותה עת מוטורדת מהקושי להשתלט על הבת יותר מאשר בעניין עתיד האומה. היתה שם השתלחות של עסקן הליכוד בחברי הועדה "הקיבוצניקים שהגיעו להפריע למהלך הבחירות". היתה שם מקהלת ילדים מבדל לסורגי החלונות "רמאים! רמאים! רמאים!". והיתה שם נערה אומללה, מנסה נואשות להכניס ערימת פתקים למעטפה אחת ולבסוף מתמוטטת, ממש כמו בסצינות דיבוק. האמא המיואשת נמלטת עם האומללה הביתה. עסקן הליכוד נרגע רק בהתערבות שוטרים. החוק ניצח.

שבועיים אחרי הבחירות זימנו אותי להפקת לקחים בדשא ליד רמת אביב ג. ערב חמים, יין וכיבוד נחמד. רוב החברה משתייכים לקבוצה מסויימת שהיא בעד חוק, סדר ציבורי והפרדת הדת מהמדינה. הנוכחים יושבים במעגל מתורבת ומעלים איש איש בתורו חוויות. המפקדים יושבים בצד ורושמים הערות בפנקסים קטנים. ההקלה מנצחון ברק מהולה בקושי לעקל את העובדה שבעצם לא היה לחברה מה לספר. הלקחים התרכזו בתזרים האינפורמציה מהמרכז לקלפיות, בהעדרות רשימות חשודים וברמת התדרוך בטרם מבצע.

הכי נורא ששמעתי שם היה שמישהי ממש ממש זיהתה בוחר חרד אחד שהצביע פעמיים ושבעלה ממש ממש תפש אותו (לא הבנתי איך) ושהבחור סרב להכחיש שהצביע פעמיים. והאשה היתה גם ממש ממש בטוחה שבקלפי שלה היו עוד בדיוק 4 זיופים. מישהי הסתובבה עם ערימה יתומה של טפסי תצהיר, מסרבת להאמין שלאיש אין עילה למלא את התצהיר ש"נורא חשוב למלא כדי שיביא לצעדים המשפטיים ההכרחיים כדי למנוע את השמדת הפרוטוקולים של ועדות הקלפי". מישהו מספר שלמרות שהצביע בבקר צלצלו אליו בערב להמריץ אותו להצביע שכן מצאו שעל שמו ברשימת הבוחרים לא נמתח קו. אני לא בטוח שכל הנוכחים הבינו שהסיפור הזה מאיר באור חוור כמה

מהסיפורים על זיופי בחירות. מישהו מרגיש לא נוח ובכל זאת מתפאר בכך שבעזרת מטען אסרטיביות וידע משפטי מנע, ממה שברמת אביב ג קוראים "רפי שכל", להצביע. אני מעלה את הנקודה ששם המבצע "חרדים לכל קולי" היה בו משום הפניית אצבע מאשימה לעבר קולקטיב שלם וכל אלה, שכל כך בטוחים שהחרדים מזייפים עונים לי כהלכה "איך אתה יודע". דווח שאחוז ההצבעה בבני ברק לא ירד באופן משמעותי ממערכת הבחירות הקודמת, למרות שהפעם למתים היה קשה להגיע, זוכה להתעלמות ולהסבר ש"צריך עוד לעבד את כל הנתונים ביסודיות, וזה לוקח זמן". אף אחד לא שואל האם זה לא כל כך דמוקרטי שמי שמתקשה לבצע הוראה מהטיפוס "צהוב לצהוב, לבן לכחול" לא יכול להצביע למרות שיכול להיות שיש לו דעה.

והיתה שם אישה אחת עם קול של מעשנת כבדה, אסרטיבית כנדרש. האשה התגאתה שהיא ילידת אחד הקיבוצים הוותיקים בצפון הארץ. שמעתי את האשה מתארת פעמיים בהתלהבות את סלידתה מהמשקיף של ש"ס שישב לידה מצוד צדי. "ה"קוציה הזו" כהגדרתה, דחתה אותה כל כך שהיא בקשה להחליף מקומות ישיבה. התאור הפלסטי של ה"קוציה" עורר חיוכים נבוכים: "הוא היה בחור צעיר?" "הוא התחיל איתך?"

חודשים שאני עוקב אחרי העתונות בצפייה למצוא את ההוכחות לכך שבבחירות 1996 היו רבבות של קולות מזוייפים. "מצטער" ואולי לא כל כך מצטער: לא השתכנעתי. אולי נודה, חיפשנו חיפשנו ולא כל כך מצאנו. אולי צריך גם להסיק מסקנות ממה שלא מצאנו ולא רק ממה שמצאנו. צריך הרבה דעות קדומות להמשיך ולהאמין בקיום מנגנון שחור גדול המזייף את תוצאות הבחירות בישראל. ודרך אגב בקלפי 0550 היו 7% קולות פסולים, בדרך כלל מכיון שהבוחרים שמו במעטפה לראשות הממשלה את הפתק של ש"ס ובמעטפה של הרשימה לכנסת את הפתק של נתניהו. פעיל מקומי אחד העיר שבמקום לחלק קמיעות היתה ש"ס צריכה לשנות את שיטת ההצבעה ולדאוג לכך ששני הפתקים יוכנסו לאותה מעטפה.

אינני מבין איך אפשר לייחס את הצלחת ש"ס לכספים עודפים המוזרמים ל"אל המעיין", רק כ-30% מילדי ישראל לומדים בבתי הספר של ש"ס. צריך עוורון כדי להתעלם מכך שמצביעי ש"ס כוללים נהר של אנשים קשי יום שהשמאל האמיתי בישראל צריך היה להגן עליהם, ואפילו אם השמאל עושה זאת הנהר בזה בוחר, באופן דמוקרטי ולגיטימי להיות מיוצג על ידי הרב עובדיה יוסף ולא על ידי ח"כ יוסי שריד.

לפני יותר מעשרים שנה הקמנו את "שלום עכשיו" כי סלדנו מההתייחסות לערבים כ"חיות חד רגליות" והעקביים שבתוכנו צריכים להתקומם לפחות באותה מידה מההתייחסות לחרדים כ"קוציות". שנאה אחת אינה מקוממת בעיני פחות מהאחרת. בבחירות הבאות אהיה ראשון המתנדבים לשוב ושבת בקלפי קשה. אעשה זאת לא מכיוון שאני מרגיש שאעצור בגופי את זייפני הקולות אלא כדי שלכל מי שכל כך מתנגד היום לצרוף ש"ס לממשלה יצטרך לפשפש במעשיו ולא לתרץ את כשלונו בכך ש"הבחירות הוכרעו על ידי כמה אלפי קולות מזוייפים". ואולי חשוב מזאת, תהיה זו שוב הזדמנות יחידה במינה לאדם מן הישוב כמוני להכיר את ישראל גם של רמלה וגם של רמת אביב ג.